

sagde, at det er ikke nok, at man skriver Lovs-
 artikler eller holder Tale i Rigsdagen om Arbeids-
 løsheden, der skulde Andet til. Deri er jeg fuld-
 stændig enig med det ærede Medlem, og han
 præciserede det, der skulde til, nærmere derved,
 at han udtalte, at det fremfor Alt var Sparfomme-
 lighed, det gjaldt om, som hver Enkelt skulde an-
 vende hos sig selv og i sin egen Kreds. Og saa
 i dette Punkt er jeg ganske enig med det ærede
 Medlem, kun skal jeg tilføje, hvad jeg spoler mig
 overtydet om, at han ogsaa vil give mig Ret i,
 at det ogsaa i saa Henseende ikke alene er Ord,
 det gjælder om, men Exemplet; thi Exemplets
 Magt er, som bekendt, meget stor. Det ærede
 Medlems Foredrag forekom mig ellers at være
 i høi Grad fuldt af Misforstaaelser; lige fra det
 Punkt, hvor han talte om at dele Hækkelse ud i
 Potter, og indtil de allerførste statsøkonomiske
 Grundsætninger, forekom det mig, at han var i
 lige stor Vildfarelse; thi jeg har aldrig hørt, at
 Hækkelse nogeninde er uddelt i Potter. Det
 ærede Medlem maas sikkerlig ikke være meget kjendt
 med Landboforholdene, hvad der kan være rimel-
 ligt nok (En Stemme: Det er det metriske
 System, han har tænkt paa!) Det kan det ikke
 være; thi saa havde han sagt „Litre“. Det
 ærede Medlem staar i det Hele paa det gamle
 Standpunkt, nemlig paa den frie Konkurrences
 Standpunkt; han er endnu en varm, ubetinget
 Tilhænger af det. I den Henseende har han ikke
 forladt sin Ungdoms Idealer, men staar akkurat
 paa samme Standpunkt som det ærede Medlem
 for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). Da
 Lovforslaget om Børns og unge Menneskers Ar-
 bejde i Fabrikker for fire Aar siden var til Be-
 handling her i Thinget, udtalte det ærede Medlem
 overfor mig, at, naar jeg sagde, at den frie
 Konkurrence trængte til et Korrektiv, og at det
 gav sig tilkjende ved det nævnte Lovforslag, saa
 var det Noget, han slet ikke kunde forstaa; derom
 kunde der slet ikke være Tale. Alle Nationaløko-
 nomer vare af den Mening, at Verden kan hel-
 bredes ved den frie Konkurrence. Det var, om
 ikke Ordene, saa Meningen af det ærede Medlems
 Udtalelser. Jeg spurgte, hvilke Statsøkonomer
 han sigtede til, og han svarede da Professor
 Scharling. Det ærede Medlem, som vi nu ere
 saa heldig at have her i Thinget, kan maaske
 faae Lelighed til at udtale, om han ogsaa faa-
 ledes holder paa det, saa at sige fordømte, Sy-
 stem, det vil sige fordømte i den Forstand, at
 det skulde være eneraadende og ikke trænge til
 sine Korrektiver. Senere, da Lovforslaget om
 Understøttelseskasser kom til Behandling her i
 Thinget, indbragt af flere Medlemmer, sagde det
 ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds
 (Nimestad), at Forslaget var en Præmie paa
 Lediggang. Der var ogsaa i det Foredrag, vi
 hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te
 Valgkreds (Bille) igaar, saavel som det, vi hørte

af det ærede Medlem fra Storehedinge (Scavenius),
 Noget, som minde om denne „Præmie paa
 Lediggang“. De ærede Medlemmer synes at
 være blevene sig selv lige. De talte om, at det
 var nok egentlig Forslagsstillernes Mening, at
 man skulde give Arbejderne Brød, uden at de
 overhoved behøvede at arbejde. Det var nok om-
 trent baade Ordene og Meningen. Jeg skal siden
 komme til at vise, at ligesaa lidt som det holdt
 Stik med Hensyn til Lovforslaget om Understøttel-
 seskasser, ligesaa lidt holder det Stik nu. Det
 ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds
 (Bille), hvis Veltalenhed er meget stor, men hvis
 Tankers Dybde — det har jeg ofte haft Lelighed
 til at erfare, — ikke staar i Forhold til hans
 Veltalenhed, gav netop et glimrende Bevis herpaa
 igaar. Han sagde blandt Andet, at den nuvæ-
 rende Tilstand spottede alle økonomiske Love; thi
 det var i de allerbedste Tider for Arbejderne,
 sagde han, at Striker og Arbejdsstandsninger
 vare indtraadte, i en Tid, hvor Arbejderne aller-
 mindst behøvede en forsøgt Fortjeneste. Ganske
 vist, saaledes ser det ud ved en overfladisk Betrag-
 ning, som om det spottede alle økonomiske Love;
 men tænker man sig nøiere om, vil man nok
 kunne forstaa, at Arbejdsstandsningen dengang
 kunde have en naturlig Grund, som vel ikke for-
 svarer den, men som i alt Fald viser, at den
 har sin Grund. Og lad mig ganske simpelt pege
 paa den overordentlige Svindel, som var indtraadt,
 paa, at Kapitalerne samlede uden Arbejde, paa
 den Nydelse og Luxus, som jeg er enig med det
 ærede Medlem i, at vi bør se at komme noget
 bort fra. Naar nu Arbejderne faae paa, hvor-
 ledes Kapitalerne samlede uden Arbejde, naar
 de faae paa at den Luxus og al den Nydelse og
 Ofselhed, og der samtidig kom Nøster fra andre
 Lande herind — jeg behøver kun at minde om
 Kommunen i Paris — hvor naturligt saa, at
 Arbejderne sigte til sig selv: Saaledes kunne vi
 ikke nyde, saaledes kunne vi ikke faae det, end
 ikke tilnærmelsesvis. Det er Sammenlignings-
 punkterne, der gjør dem opsatte paa at ville have
 Mere; Sammenligningen med andre Borgere, der
 blive rige uden Arbejde og bruge deres Rigdom
 til Nydelse, er naturligvis det, der sætter ondt
 Blod, og som gjør, at det Vrigtige finder Næring.
 Derfor er det netop i en saadan Svindelperiode
 meget naturligt, at de onde Kræfter komme i Be-
 vægelse; thi Samsundets øverste Spidser og Mel-
 lemlag kunge ikke forsynde sig, uden at det virker
 nedad, uden at de samme Lyster styrkes nedad.
 Det ærede Medlem sagde endvidere, at der var
 ingen Arbejdsløshed nu. (Bille: Det har jeg
 ikke sagt.) Ja, jeg agter ikke at lægge det ærede Med-
 lem Andet i Munden, end hvad han har sagt; han
 har sagt, at sammenlignelsesvis med, hvad det
 var for 4—5 Aar siden, var der ingen videre
 Trængsel. Saaledes var det ærede Medlems Ord
 eller Mening. Men lad det end være rigtig, og